

[Korsgaard.]

tydede, at vi fra konservativ Side ikke vilde vedstaae givne Løfter med Hensyn til at tilvejebringe visse Pengemidler, saa maa jeg afvise denne Udtalelse, og jeg maa tværtimod henvise til, at en væsentlig Del af mit første Indlæg netop gik ud paa at lave en Opstilling, som kunde danne Grundlag for, at vi fra konservativ Side kunde gaa med til direkte Skatter til et Beløb af $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men det er jo muligt, at den højtærede Finansminister ikke har hørt, hvad jeg har sagt — det kan der jo være saa mange Grunde til.

Saa siger den højtærede Finansminister, at de Konservative burde have lært, at de indirekte Skatter svigter, og at de direkte Skatter er meget sikrere. Hvorfra har Ministeren denne Viden? Jeg har den i hvert Fald ikke. Jeg ved naturligvis — vi faar jo en vis Viden om de indirekte Skatter, og hvad de giver hver Maaned, gennem Oplysninger f. Eks. i Statstidende —, at Tolden takket være den Ordning, vi har med Hensyn til Importen, svigter, men det kommer dog virkelig ikke Skatten ved som saadan. Naar man forhindrer, at den Vare, der skulde give Pengene, kommer ind, saa er det klart, at saa faar man ikke Pengene; men saa derfra at slutte, at det er et Bevis for, at de indirekte Skatter svigter, har efter min Mening ikke meget med Forstandsræsonnement-at gøre.

Ser man paa de direkte Skatter, synes jeg saa sandelig, man i høj Grad har Lov at sige, at de svigter. Vi har jo nok set, at man paa Finanslovsforslaget endnu opfører de direkte Skatter med et stort Beløb; men jeg er i høj Grad bekymret for, at det vil vise sig, at den Nedgang, man har regnet med, er væsentlig mindre end den, man til sin Tid kommer til at regne med.

Jeg for mit Vedkommende vil hævde, at ingen Skatter er sikrere end indirekte Skatter, naturligvis naar de lægges, om jeg saa maa sige, paa det rigtig brede Grundlag, og at sige det modsatte er noget, der ikke har noget som helst med Livets Virkelighed at gøre. Hvor langt man saa vil gaa i Retning af at gøre Grundlaget bredt, hvor langt man vil gaa i Retning af, at den almindelige Befolkning maa føle den, hvad enten det bliver gennem Kaffedrikkeri eller ved at spise Sukker — og denne sidste Livsfornødenhed har Regeringen jo beskattet stærkt —, det er jo en Smagssag, men bare man gaar vidt nok, faar man praktisk talt ogsaa de Penge, man har Brug for. Derimod er det en Selvfølgelighed, at de Skattelove, vi har,

med den forholdsvist ringe Procent paa de mindre Indtægter og kun en høj Procent paa de større Indtægter vil medføre, at Skatten i Krisetider som disse vil give meget mindre end beregnet.

Hvad det uskyldige angaar, der nu skulde ligge i Finansministerens Forslag, skal jeg sige, at ingen vil dog vel benægte, at det er en Formueskat, og heller ingen vil benægte, at den er beregnet til at give 19 Mill. Kr., og da den almindelige Formueskat paa det aflagte Statsregnskab har givet 33 Mill. Kr., vil det altsaa sige, at den almindelige Formueskat forhøjes — naturligvis efter andre Regler — med 60 pCt., og andre Regler betyder jo, at den Progression, som findes ved den almindelige Formuebeskatning og for saa vidt ogsaa vil gøre sig gældende overfor de 8 Mill. Kr., i meget ringe Grad vil komme til at gøre sig gældende overfor de 11 Mill. Kr. Men at det er en faktisk Forhøjelse af Formueskatten paa 60 pCt., kan dog sikkert ingen bortforklare.

Den højtærede Finansminister mente, det var grebet ud af Luften, at en Skat paa Obligationer skulde kunne bevirke Nedgang i Kurserne. Jeg antager ikke, at jeg har misforstaaet Lovforslaget, naar jeg siger, at det kun er private Obligationsejere, der skal beskattes; en Bank, et Livsforsikrings-selskab eller en Sparekasse — de 3 Institutioner, der formentlig køber de fleste Obligationer —, skal *ikke* beskattes. Saaledes har jeg forstaaet det, og da den højtærede Finansminister ikke foretager nogen Bevægelse med Hovedet, gaar jeg ud fra, at det er rigtigt.

Men saa vil man dog kunne sige sig selv, at øjeblikkelige Obligationsejere, der har laant Penge for at købe Obligationer, vil føle sig opfordret til at sælge dem, og jo flere Obligationer, der herigennem kommer paa Markedet, desto mere vil det virke i Retning af at trykke Kurserne, og det ganske bortset fra, om Obligationsejere kan anbringe deres Penge paa anden Maade uden at komme af med den paagældende Skat. Bortset fra, hvor meget der kan ske i den Retning, er der ingen Tvivl om, at enhver Obligationsejer, der for laante Penge køber Obligationer, svækkes i sin Tilbøjelighed til at købe, og det siger sig selv, at dette vil virke til Skade for Kurserne — hvor meget kan man altid strides om.

Naar man saa i øvrigt vil tale om, hvor Folk kan anbringe deres Penge uden at rammes af Skattelovens Bestemmelser, ja saa er det nu en Gang saaledes, at Livet er mangfoldigt, og naar man rammes paa eet Sted, kan Finansministeren være sikker